

Naturalisatie van Bernaerts, Maria Cornelia en
20 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Maria Cornelia Bernaerts en 20 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Belgische verzoekster Maria Cornelia Bernaerts, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1901 te Ravels (België) geboren. Toen zij drie jaar oud was vestigden haar ouders zich in ons land. Sindsdien heeft zij hier steeds gewoond. Verzoekster is kloosterzuster.

De Franse verzoeker Guy Jacques Marie Bonnel, genoemd in artikel 1, onder 2, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Als mede-firmant van een technisch handelsbureau heeft hij genoegzame inkomsten.

Friedrich Hendrik Genzel, de Duitse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1935 te Warstade in Duitsland geboren en verblijft sedert 1938 in ons land. Zijn moeder is Nederlandse van origine. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als elektrisch lasser voorziet hij in zijn onderhoud.

De staatloze verzoekster Hanna Mischel, weduwe van Siegfried Levij wordt voorgedragen in artikel 1, onder 4. Zij werd in 1914 te Berlijn geboren en kwam in 1933 als Joods vluchteling naar ons land. Gedurende de oorlog was verzoekster enige jaren ondergedoken; haar echtgenoot kwam om in een Duits concentratiekamp. Verzoekster is ingeburgerd. Zij geniet een uitkering van de Duitse Bonds Regering.

Eduard Joseph Pacholczyk, de Poolse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1937 te Schaesberg (Limburg) geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is in geest en leven Nederlander. Als mijnwerker verdient hij het brood.

De Duitse verzoekster Edith Anna Waladina Sauer, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1920 te Keulen-Mülheim (Duitsland) geboren. Behoudens een onderbreking in de jaren 1937/1938 woont zij sedert 1924 in ons land. Verzoekster is in onze samenleving opgenomen. Als serveerster voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht. De Indonesische verzoekers hetzij omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, hetzij omdat zij ten gevolge van hun repatriëring uit Indonesië in omstandigheden verkeren, waarin betaling van het wettelijk verschuldigde bedrag redelijkerwijze niet kan worden verlangd; de verzoekers genoemd onder 7, 8 en 12 omdat de door hen aan den lande of de geallieerde oorlogvoering bewezen diensten daartoe aanleiding geven.

De verzoeker bekend als Cornelis Conrad, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1929 te Salatiga (Indonesië) geboren. Sedert 1947 is hij onafgebroken in Nederlandse militaire dienst, van 1947 tot 1950 in Indonesië, van 1950 tot 1953 in Nederlands-Nieuw-Guinea, vervolgens een jaar in Korea bij het Nederlands Detachement Verenigde Naties, en daarna hier te lande. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Hij bekleedt de rang van korporaal der eerste klasse bij de

Koninklijke Landmacht. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om verzoeker de namen, waaronder hij bekend staat, bij de wet te verlenen.

In artikel 2, onder 2, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Bernard van Deirse. Hij werd in 1920 te Djakarta (Indonesië) geboren. Van 1940 tot 1948 deed hij als militieplichtige dienst bij de Koninklijke Marine. Na de soevereiniteitsoverdracht tekende hij een zesjarig contract bij de Koninklijke Luchtmacht, waarna hij in mei 1951 met zijn gezin naar ons land kwam. In verband met familieomstandigheden wenste verzoeker echter naar Indonesië terug te keren. Hij opteerde voor de Indonesische nationaliteit en verliet ons land in mei 1952. Zijn repatriëring volgde in februari 1958. Als vliegtuigmonteur in dienst van de Koninklijke Marine voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker bekend als Harry Hilling, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1925 te Solo (Indonesië) geboren. Van 1945 tot 1948 diende hij in het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Tot 1955 verkeerde verzoeker in de veronderstelling Nederlander te zijn. Toen zulks bleek niet het geval te zijn diende hij een verzoek om naturalisatie in. In april 1958 kwam adressant met zijn gezin op een Nederlands paspoort naar ons land. Als schilder voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin. De ondergetekende meent dat deze verzoeker met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking kan worden gebracht. Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om adressants positie op het stuk van namen te regelen.

Dingenis Houtenaarde, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1895 te Goes geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. Van 1914 tot 1950 was hij in Nederlandse militaire dienst, en wel van 1914 tot 1916 bij de Koninklijke Landmacht en daarna bij het voormalige K.N.I.L. Na zijn ontslag opteerde hij uit financiële overwegingen voor de Indonesische nationaliteit. Reeds spoedig had hij spijt van de door hem gedane stap en in 1955 diende hij een verzoek om naturalisatie in. Verzoeker keerde in december 1957 naar zijn geboorteland terug. Hij geniet een klein naoorlogs pensioen. Na naturalisatie zal hij ook zijn vooroorlogs pensioen hier te lande uitbetaald krijgen.

De verzoeker Efraïm Alexander Klavert, genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1898 te Laboeha in Indonesië geboren en woont sedert 1951 met zijn gezin in ons land. Als ambtenaar in dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft hij genoegzame inkomsten. Verzoekers meerderjarige zoon Cornelis Pieter Klavert wordt voorgedragen in artikel 2, onder 6. Deze is officier bij de Koninklijke Marine. Omtrent de afstamming van deze verzoekers bestaat geen absolute zekerheid. Hun naturalisatie zal tot gevolg hebben, dat in de toekomst hun nationaliteitsrechtelijke positie niet meer in discussie kan worden gebracht.

Edward Lewinski, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, werd in 1926 te Chelmno (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Gedurende de oorlogsjaren werd hij verplicht te werk gesteld, eerst in Duitsland en daarna in Frankrijk. In september 1944 werd hij in laatstgenoemd land bevrijd, waarna hij als vrijwilliger dienst nam bij het Poolse leger onder ge-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

allieerd commando. Na zijn demobilisatie kwam verzoeker in 1947 naar ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als chauffeur verdient verzoeker het brood voor zich en zijn gezin.

In artikel 2, onder 8, wordt voorgedragen Stanislaw Polak. Deze verzoeker werd in 1927 te Zaleszany (Polen) geboren en is eveneens van Poolse herkomst. Tijdens de oorlog werkte hij gedwongen in Duitsland. Na de bevrijding nam adressant vrijwillig dienst bij de Amerikaanse bezettingstroepen. Zijn demobilisatie volgde in 1947, waarna hij zich in ons land vestigde. Van december 1952 tot mei 1954 maakte verzoeker deel uit van het Nederlands Detachement Verenigde Naties. Hij is ingeburgerd. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood.

Hendrik Frederik Schrande, de oud-Nederlander, genoemd in artikel 2, onder 9, werd in 1893 te Den Helder geboren. Gedurende vijf en twintig jaar was hij in Nederlandse militaire dienst, welke dienst hij voornamelijk in het voormalige Nederlands-Indië volbracht. Ook na zijn pensionering in 1937 bleef hij in de tropen. Uit angst zijn betrekking als portier te zullen verliezen, opteerde hij voor de Indonesische nationaliteit. In november 1958 kwam verzoeker met zijn vrouw naar ons land. Hij is opgenomen in het gezin van zijn dochter en geniet ondersteuning.

De verzoeker Wilhelm Sitanala, genoemd in artikel 2, onder 10, werd in 1925 te Soerabaja (Indonesië) geboren. In 1946 trad hij als vrijwilliger in dienst van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger; in 1951 werd hij hier te lande gedemobiliseerd. Als radiomonteur voorziet verzoeker in zijn onderhoud.

De verzoeker Ezau Swart, genoemd in artikel 2, onder 11, werd in 1913 te Djakarta (Indonesië) geboren en bezat door afstamming de Nederlandse nationaliteit. Gedurende vele jaren was hij in gouvernementdienst werkzaam. Uit maatschappelijke overwegingen opteerde verzoeker op 27 december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In maart 1958 kwam hij met vrouw en kinderen naar ons land. Als hoofdarbeider bij de Gemeentelijke Dienst voor Sociale Zaken te Gorinchem verdient adressant het brood voor zich en de zijnen.

De verzoeker Zygmunt Szulc, genoemd in artikel 2, onder 12, werd in 1920 te Snowocko (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Na de overweldiging van zijn geboorteland in 1939 week hij uit naar Frankrijk, waar hij dienst nam bij het Poolse leger onder geallieerd commando. Bij de Franse capitulatie werd hij naar Engeland overgebracht. Verzoeker nam in 1944

deel aan de invasie in West-Europa en heeft behoord tot de troepen, die ons land hebben bevrijd. Hij woont sedert december 1946 in ons land. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij genoegzaam geassimileerd. Als metaalbewerker heeft hij voldoende inkomsten voor zich en de zijnen.

In artikel 2, onder 13, wordt voorgedragen de verzoeker Albert Johannes Frederikus Tielung, die in 1897 op Batjan (Indonesië) werd geboren. Adressant trad in 1925 als arts in dienst van het gouvernement. In 1938 vertrok hij met zijn gezin voor verlof naar Nederland. Als represaille-maatregel voor de behandeling van de Duitsers in Nederlands-Indië werd hij in juli 1940 door de bezetter gearresteerd en geïnterneerd in het concentratiekamp Buchenwald. In december 1941 werd hij wegens ziekte ontslagen en op vrije voeten gesteld. Op 8 juli 1942 slaagde verzoeker voor het artsexamen aan de Gemeentelijke universiteit te Amsterdam. Hij keerde in 1947 naar zijn geboorteland terug. Adressant, die zich met de politieke ontwikkelingen in zijn land na de soevereiniteits-overdracht steeds minder kon verenigen, maakte in februari 1959 gebruik van de hem en zijn gezin geboden gelegenheid om zich weder in ons land te vestigen. De ondergetekende acht termen aanwezig om deze verzoeker, wiens assimilatie duidelijk is, met afwijking van de wettelijke verblijfsstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen brengen. In artikel 2, onder 14, wordt voorgedragen verzoekers zoon Hendrik Charles Albert Tielung, die tijdens de behandeling van het verzoek van zijn vader meerderjarig is geworden.

Aloysius Antonius Wilhelm, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 15, werd in 1915 te Bukittingi (Indonesië) als Nederlander geboren. In verband met zijn werkkring opteerde hij voor de Indonesische nationaliteit. Sedert augustus 1958 verblijft verzoeker met zijn gezin in ons land. Als assistent-pakhuismeester voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

Met uitzondering van de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 5, geldt ten aanzien van allen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.